

forudsætter, at det manglende Beløb — de kunne nemlig ikke bygge for 14,000 Kr., det vil koste mindst 18,000 Kr. — maa de selv skaffe til Veje. Jeg vil udtrykkelig forvare Finansudvalget mod, at de bagefter kunne komme og forlange de 4,000 Kroner.

Dernæst er der Spørgsmaalet under Nr. 68 i Betænkningen, hvor det vil ses, at Finansudvalget har taget Forbehold med Hensyn til Beregningen af Lønningerne til Arkivsekretærerne, saa vel ved Rigsarkivet som ved Provinsarkiverne. Det er ikke noget, der giver sig Udtryk i Ændringsforslag, det er ikke Meningen, at de Lønninger, som nu ere fastsatte paa Finansloven, skulle sættes ned, men man er i Anmærkningerne gaaet ud fra, at naar en Arkivassistent rykker op til Arkivsekretær, skulle de sidste 5 Aar, han har staaet paa højeste Lønning som Assistent, komme ham til gode ved Beregning af hans Løn som Sekretær. Denne Beregningsmaade kan Finansudvalget ikke billige. Det mener, at vi ikke skulle ind paa den Praksis, at man kan tage Ancienniteten med sig fra den ene Stilling til den anden, men at den vedkommende maa vide, at naar han kommer over i en anden Stilling, har han den normerede Begyndelsesløn, og kan ikke begynde med de for denne Stilling fastsatte Lønnings-tillæg.

Endnu skal jeg nævne, at der ved Motiveringen af en Forhøjelse af Bevillingen til Blindeinstituttets Forskole er brugt Udtryk, som Finansudvalget ikke finder just ere rigtige som Motivering for en forhøjet Bevilling. Jeg gør opmærksom paa, at efter at Tilbygningen til Instituttets Forskole paa Strandlyst ved Refsnæs var opført, blev der i Fjor til 3die Behandling af Finansloven stillet Forslag om, at den paagældende Konto skulde forhøjes med ca. 7,000 Kr. som Følge af de flere Elever, man gjorde Regning paa at have i Forskolen. Paa den Maade kom vi op til 17,000 Kr. Nu foreslaas den atter forhøjet med noget over 6,000 Kr., og saa hedder det i Anmærkningerne, at det „maa anses for heldigst at have saadanne Udgifter, hvori virkelige Beløb ikke forudnøje kunne beregnes, normerede saa rundelike, at det kan undgaas at søge en Række Tillægsbevillinger“. Noget lignende om end ikke saa stærke Udtryk ere brugte ved Motiveringen af en Bevilling til Døvstummeinstituttet i Fredericia. Finansudvalget anser det ikke for heldigt at optage saadanne kalkulatoriske Poster med

saa rundelige Beløb, at man undgaar at søge Efterbevilling; Finansudvalget mener, at det ikke maner til den Sparsommelighed, som maa tilstræbes. Vi mene, at vi maa finde os i, hvis det bliver nødvendigt, at give Efterbevilling, men at det af selve Bevillingen maa fremgaa, at der skal spares.

Endnu skal jeg gøre opmærksom paa, at der i Anmærkningerne Spalte 1115 i Motiveringen af Udgiften til Trykning af Universitetets Aarbog er gjort Rede for — det er meget godt, at det er saadant — hvad Trykningsomkostningerne ere. Bogtrykkerikyndige Medlemmer af Finansudvalget sige, at det er for stor en Betaling, der er beregnet for dette Bogtrykkerarbejde, og jeg skal henstille til den højtærede Minister at tage det op til Overvejelse, idet jeg tilføjer, at der i Finansudvalget er et Ønske om, at kunne komme til en mere indgaaende Drøftelse af Spørgsmaalet om Statens Tryksager i det hele taget. Det har endnu ikke kunnet lade sig gøre. Det er ikke paa Grund af Uvillie fra Ministerens Side, langt fra, det er, fordi Finansudvalget endnu, om jeg saa maa sige, ikke har haft Tid til at faa det med. Det er et af de Spørgsmaal, man maa have Opmærksomheden henvendt paa, et af de Steder, hvor der formentlig maa kunne spares.

Jeg har tilbage at omtale nogle Samraad. Det, der findes omtalt under Nr. 66, angaa Prisen paa Fortegnelsen over Tilvæksten i Statens større offentlige Biblioteker. Det siges, at Betalingen for disse Fortegnelser for Tiden er 2 Kr., og at denne Pris afholder nogle, som maaske ellers kunde interessere sig for at se, hvad nyt der er kommet til i Statens Biblioteker, fra at købe disse Fortegnelser. Det henstilles derfor af Finansudvalget til den højtærede Minister — det er jo noget, der ikke kan gives Udtryk i et Ændringsforslag — at tage under Overvejelse, om det ikke vilde være heldigt at sætte Prisen noget lavere, f. Eks. til 50 Øre. Fortegnelserne skulde selvfølgelig ikke helt gives bort, men paa den anden Side skulde de sættes til en saadan Pris, at Folk, som interessere sig derfor, ikke af Hensyn til Prisen lode sig afskrække fra at købe disse Fortegnelser.

Under Nr. 67 er omtalt Ordningen af Kortsamlingen paa det kgl. Bibliotek. Der er paa selve Finanslovsforslaget foreslaaet en Bevilling af i alt 5,000 Kr., fordelt paa 5 Aar, til at faa denne Kortsamling ordnet og katalogiseret. Det